

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2009. évi november hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A rágalmazás vétsége miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2008. évi február hó 12. napján kihirdetett 3.Bf.12/2008/5. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Városi Bíróság 2007. november 6. napján kihirdetett B.582/2007/18. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. rágalmazás vétségében. Ezért 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a napi tétel összegét 250 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre való átváltoztatásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést, a vádlott felmentése érdekében.

A Vas Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. február 12. napján kihirdetett 3.Bf.12/2008/5. számú ítéletével a Szombathelyi Városi Bíróság 2007. november 6. napján kihirdetett B.582/2007/18. számú ítéletét megváltoztatta, a vádlottat az ellen 1 rb. rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, és rendelkezett a felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről.

A másodfokú ítélet ellen - mivel az ellentétes volt az elsőfokú bíróság ítéletével - megnyílt a Be. 386.§ (1) bekezdésének c) pontja szerinti másodfellebbezés joga. Ezzel a jogával élve a Vas Megyei Főügyészség Bf.1054/2006/4-II. szám alatt terjesztett elő fellebbezést, indítványozta a Vas Megyei Bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott 1 rb. rágalmazás vétségében való bűnösségének kimondását, vele szemben pénzbüntetés kiszabását, valamint kötelezését a bűnügyi költség viselésére. Álláspontja szerint az Alkotmánybíróság 36/1994. számú határozatában foglaltakra tekintettel a vádlott a vád tárgyává tett valótlan tényállításaival túllépett az őt megillető jogok körén, egyértelmű célja volt az eljáró ügyész becsmérlése is.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.101/2007/3-I. számú átiratában a fellebbezést fenntartotta, hivatkozott arra, hogy a hivatalos személyeket is megilleti a büntetőjogi védelem a becsületüket, jó hírüket támadó nyilatkozatokkal szemben, a vádlott által használt kifejezések objektíve alkalmasak arra, hogy a sértett becsületét csorbítsák.

A harmadfokú nyilvános ülésen az érintettek megjelentek. A fellebbviteli főügyész képviseleje az írásban benyújtott indítványt fenntartotta, indítványozta a másodfokú ítélet megváltoztatását, és a vádlott bűnösségének megállapítását rágalmazás vétségében, és ezért vele szemben az elsőfokon kiszabott büntetés alkalmazását. Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság helytelenül értelmezte az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatát, az az állítás, hogy „nem becsületesen végzi a munkáját” alkalmas kell, hogy legyen a becsület csorbítására.

A vádlott védője kérte - tartalmilag - a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Álláspontja szerint védece nem tényállító kifejezést használt, és nyelvismerete megkopott a hosszú németországi tartózkodás alatt. Hivatkozott arra, hogy védece jogérvényesítés során kért jogorvoslatot egy hatóságtól, egy jogszerű fórumon kereste az igazát, csak azt fejezte ki, hogy nem ért egyet a fórum döntésével, ezért cselekménye nem tényállásszerű, nem jogellenes.

A vádlott úgy nyilatkozott, hogy egyetért a védőjével, és a másodfokú határozatot kéri helybenhagyni.

A fellebbezés alaptalan.

A Győri Ítéltábla a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e. Ennek keretében az ítéltábla megállapította, hogy a lefolytatott bírósági eljárás során az első, valamint a másodfokú bíróságok eljárási hibát nem vétettek. A megyei bíróság helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított, a vádlott beismerő vallomásán alapuló tényállás megalapozott, így a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében helyesen alapította az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra a határozatát. Az ekként megállapított alapos tényállást a másodfokú ítélet ellen fellebbező ügyész sem vitatta, csupán a másodfokú bíróság jogi következtetését támadta.

A másodfokú bíróság ítéletében mélyrehatóan és alaposan vizsgálta az Alkotmánybíróság 36/1994. számú (VI.24.) határozatát, amelyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „a hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus becsületének csorbítására alkalmas - e minőségére tekintettel tett -, értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető; a becsület csorbítására alkalmas tényállítás, híresztelés, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata pedig csak akkor büntethető, ha a becsület csorbítására alkalmas tény állító, híresztelő, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló személy tudta, hogy a közlése lényegét tekintve valótlan vagy azért nem tudott annak valótlanágáról, mert a hivatása vagy foglalkozása alapján reá irányadó szabályok szerint - az adott állítás tárgyára, a közlés eszközére és címzettjeire tekintettel - elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztotta.”

A másodfokú bíróság a vádlott cselekményét akként értékelte, hogy az általa tett tényállítások jogellenessége nem állapítható meg, mivel azok a sértett munkakörének ellátásával kapcsolatosak, ezért a sértett becsületének megsértésére nem alkalmasak.

A megyei bíróság alaposan vizsgálta, hogy a vádlott magatartása a törvény által megszabott kereteken mennyire terjeszkedett túl, nyilatkozatai belül maradtak-e a büntetőeljárás határain, vagy szükségtelenül és aránytalanul túllépve azokon az ügyész, mint magánember becsületének csorbítását célozták. Az ítéletábra álláspontja szerint ennek vizsgálata alapján a megyei bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott kijelentéseivel a sértett munkakörének ellátásán nem terjeszkedett túl.

Az ítéletábra a másodfokú bíróság által elfoglalt jogi álláspontot az alábbi kiegészítéssel osztotta.

Az eljárás összes adatai, a megállapított tényállás alapján megállapítható, hogy a vádlott által tett kijelentések az ügy összes körülményével együtt értékelve, tartalmuk szerint az eljárást támadták. Az eljárásban a vádlott ügyfélként járt el, az ügyészre vonatkozóan tett kijelentésekkel az eljárással szembeni kifogását fejezte ki, a büntetőeljárásról szóló törvényben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogával, és a panasz intézményével kívánt élni. Ennek során a vádlott megmaradt a büntetőeljárás keretei között, az általa előadottakat a panasz elbírálására jogosult felettes ügyésznek terjesztette elő.

Nem vitatott, hogy jogának érvényesítése során azt állította, hogy az eljárás nem becsületes, valamint, hogy az eljáró ügyész a szembesítési jegyzőkönyvet nem korrektül vette fel. Ez a megfogalmazás nem szerencsés, de nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a vádlott nem jogi szakember, erre tekintettel az eljárás során tett ilyen nyilatkozatai - amelyek eljáráson kívül minden kétséget kizáróan alkalmasak lennének bűnösségének megállapítására - csupán eljárási jogának gyakorlását jelentik, nem pedig az eljáró ügyésszel szembeni indokolatlan, szükségtelen, és túlterjeszkedő támadást, ezért nem alapozzák meg az ügyész büntetőjogi védelmét sem. Ezért a jogellenesség hiánya miatt a vádlott nem valószínűsíthető meg bűncselekményt.

Mindezek alapján az indoklás kiegészítése mellett az ítéletábra a Vas Megyei Bíróság 3.Bf.12/2008/5. szám alatti ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

Győr, 2009. évi november hó 24. napján

Dr. Kovács Tamás sk.. Miklós Mária sk. . Csák Csilla sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2008. évi február hó 12. napján kihirdetett 3.Bf.12/2008/5. számú alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2009. november hó 24. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: